

Ο ΑΞΙΟΣ

Ρέθυμνο
Κρήτη, Ελλάδα

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1975

«Ρέθυμνο, Ιούλιος 1975

Αγαπητέ μου φίλε Γιάννη, εύχομαι να περνάς καλά στο Μαρόκο και ελπίζω οι περιπέτειές σου να είναι ζωηρές και πικάντικες όπως την τελευταία φορά που μιλήσαμε. Σου στέλνω αυτό το γράμμα γιατί έχω άσχημα νέα. Όπως γνωρίζεις, η γιαγιά σου ήταν άρρωστη τον τελευταίο καιρό και δυστυχώς την χάσαμε πριν μερικές μέρες. Τακτοποίησα τα πάντα, οπότε μην ανησυχείς. Το θερμά μου συλλυπητήρια, καλέ μου φίλε, και θα είμαι εδώ σε ό,τι χρειαστείς!»

Αυτό ήταν το τελευταίο γράμμα που έστειλα στο Γιάννη στο Μαρόκο. Εγώ την περίοδο εκείνη, είκοσι χρονών πλέον, φοιτούσα στη Νομική στην Αθήνα, αλλά κάθε καλοκαίρι επέστρεφα στο Ρέθυμνο για διακοπές. Δεν πέρασαν πολλές μέρες που το έστειλα και ένα πρωινό χτυπά η πόρτα μου και εμφανίζεται μπροστά μου ο Γιάννης. Έμεινα έκπληκτος. Είδα το Γιάννη αλλαγμένο, κομψό, γεροδεμένο, με μακριά σπαστά μαλλιά και πρόσωπο που ακτινοβολούσε ζωτικότητα. Αγκαλιαστήκαμε, φιληθήκαμε και πιάσαμε την κουβέντα.

- Γιάννη, φίλε μου, πόσο χαίρομαι που σε βλέπω! Τι έκπληξη είναι αυτή! Πότε ήρθες;
- Πήρα το γράμμα σου για τη γιαγιά, και αποφάσισα ότι ήρθε η ώρα να γυρίσω.
- Και η ζωή σου στο Μαρόκο;
- Η ζωή στο Μαρόκο ήταν καλή, δεν είχα παράπονο. Η Πουτανέφ Χανούμ με πήρε υπό την προστασία της Έκανα τα θελήματά της με το αζημίωτο. Έβγαλα αρκετά χρήματα, γνώρισα τα μυστικά του έρωτα, αλλά αποφάσισα ότι αυτός ο κύκλος της ζωής μου έκλεισε. Το γράμμα σου με ταρακούνησε. Πρέπει να κυνηγήσω επίτελους το όνειρό μου. Θυμάσαι τι έλεγα από μικρός

στη γιαγιά μου; Να γίνω σπουδαίος ηθοποιός! Να πάω κάποτε στην Αμερική και να τα καταφέρω!

Φάνηκε ότι η επιστροφή του ήταν προσωρινή. Το Ρέθυμνο όμως έχει τον τρόπο του να σε κρατάει εδώ. Πρώτη του σκέψη ήταν να επισκεφτεί τον τάφο της γιαγιάς του. Δυο δρασκελιές το Ρέθυμνο τότε, μια χούφτα άνθρωποι. Έτσι ο γυρισμός του έγινε γρήγορα γνωστός, όπως γνωστά έγιναν και τα ιδιαίτερα προσόντα του. Οι γυναίκες στον κύκλο του δεν άργησαν να τον παρομοιάζουν με γνωστούς ηθοποιούς της εποχής, και δεν είχαν κι άδικο. Εγώ κάθε χειμώνα έλειπα για τις σπουδές μου στην Αθήνα και κάθε καλοκαίρι επέστρεφα. Κάθε φορά τον έβλεπα με άλλη γυναίκα, πολλές φορές άλλη το πρωί και άλλη το βράδυ. Απ' ό,τι κατάλαβα, κύρια, αν όχι μοναδική ασχολία του, ήταν οι κατακτήσεις. Εξελίχθηκε στον μεγαλύτερο καρδιοκατακτητή του Ρεθύμνου. Οι επιτυχίες του τεράστιες. Το καρνέ των κατακτήσεών του συμπληρωνόταν με ρυθμούς ταχύτατους. Εκτός από τις ντόπιες και πολλές αλλοδαπές. Οι γυναίκες τον λάτρευαν. Δεν δίστασε να παραστήσει τον υδραυλικό, τον κηπουρό, τον σερβιτόρο, με μοναδικό σκοπό να... αυνευρισκείται με όσο το δυνατόν περισσότερες. Πολλές φορές βοηθούσε στο μονάβικο της γειτονιάς, του κυρ Αλέκου, και πήγαινε τρόφιμα κτλ στα σπίτια των καλών πελατών. Οι γυναίκες των σπιτιών τον λιγουρεύονταν και τον ζητούσαν συνέχεια. Κάθε μέρα άλλο σπίτι, κάθε σπίτι άλλη γυναίκα... Έτσι περνούσαν οι μέρες... έτσι και οι νύχτες...

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

